

יעקב, אֵי בְּחִיִּי, אַיִמָּא אֶת יַעֲקֹב, וְאֵי בְּתַר דְּמִית, אֲפִיק מַתְמַן אֶת יַעֲקֹב. אֲלֹא תָא חִזֵּי, לֹא אָמֵר קָרָא הַיּוֹדִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב, דַעַד כְּעַזְלָה לְיַעֲקֹב, אֲלֹא הַבָּאִים, אָוְלִי פְנָא הָאָתוֹ עַמִּיה דְיַעֲקֹב, וְאַזְלָו הַהֲזָן, עַד דְבַחֲתוֹ אַלְיַין בָּגָלוֹתָא, בְּחַתּוֹ אַלְיַין עַמְהָזָן, הַדָּא הוּא דְכִתְיב וְאֵלָה שָׁמוֹת וְגוֹ.

ר' דּוֹסְתָא אָמֵר, בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא הֵוו אֲתִיַּין, וְאַזְלַיַּין לוֹן, הַדָּא הוּא דְכִתְיב הַבָּאִים מִצְרִימָה, וְלֹא בְּתִיב אֲשֶׁר בָּאוּ, וְהִינֵּנוּ דְכִתְיב הַבָּאִים מִצְרִימָה בְּקָדְמִיתָא אֶת יַעֲקֹב. וְלֹבֶתֶר כֵּד הַות לוֹן יַרְידָה אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ. וְתַא חִזֵּי, בְּגַי יַעֲקֹב כְּלָהוּ הֵוו מַתִּין בְּהַהֲוָא זְמָנָא וּבְחַתּוֹ אַלְיַין.

רַבִּי יְוסִי וַרְבִּי אֶלְעֹזֶר אָמְרוּ, הָאֵי פְּרִשְׁתָא מַלְיַין עַל אַיִן אִית בָּה, דִתְבָּנָן, בְשֻׁעַתָּא דְבַחֲתוֹ אַלְיַין רַתִּיכִין וּמְשָׁרִיךְיַין קְדִישֵין, דִיוֹקְגִיהָזָן דְשָׁבְטִין, דְגַלְיָפִין לְעַילָא, כְלָהוּ עַלְזָן לְמִידָר עַמְהָזָן. הַדָּא הוּא דְכִתְיב, אִישׁ וּבֵיתוּ בָאָג, וּבְתִיב רַאוּבָן שְׁמָעוֹן לְוי.

דָבָר אַחֲר וְאֵלָה שָׁמוֹת בְּגַי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב וְגוֹ. אֲתַחַזֵּר פְּרִשְׁתָא דָא, לִמְה דָא מֵרַבִּי יְוסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה, וְכֹלָא הַות.

וְתַא חִזֵּי, רַבִּי אֶלְעֹזֶר בָּן עֲרָך, כֵד הַות מַטִּי לְהָאֵי פְּסוּק,

הָוֹה בְּכִי, דְּתַנִּיא, אָמֵר רַבִּי אֶלְעֹזֶר בֶּן עֲרָךְ, בְּשַׁעַתָּא
דָּאוֹלוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹתָא, אַתְכְּבָשׁוּ כָּלָהוּ נְשֻׁמְתָּהוֹן
דְּשַׁבְּטֵין, לְמַעַרְתָּא דְכְפָלָתָא, צְוָחוּ וְאָמְרוּ: סְבָא סְבָא,
כְּאָבָא דְבָנִין לֹא בְּלֹאָתָא (בְּגִלּוֹתָא) דְעַלְמָא דִין, בְּנִיקָד
כָּלָהוּ מִשְׁתַּعֲבָדִין בְּקַשְׁיִי, עִם אָחָרָן עֲבָדִין בָּהוּ נְוַקְמִין
דְעַלְמָא.

בְּהָהִיא שַׁעַתָּא, אַתְעַר רַוחִיה דְהָהוֹא סְבָא, רִשׁוֹתָא
שְׁאֵיל, וְנַחַית, קָרָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל
רְתִיכּוֹי וּמְשִׁרְיִיתִיה, וּמְלִכְיָהוֹן בְּרָאשֵׁיהָוֹן. וְנַחַתוּ כָּלָהוּ
עִם יַעֲקֹב וּעִם שְׁבָטוֹהִי. שְׁבָטֵין נַחַתוּ חַיִין עִם אֲבוֹהוֹן,
וּשְׁבָטֵין נַחַתוּ מַתִּים עִם אֲבוֹהוֹן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְאֶלְהָ
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאים מִצְרִימָה וְגּוֹן, וְכַתִּיב רַאֲבוֹן
שְׁמַעַן לְוִי וְגּוֹן. וְתָא חִזְיִי, מַתִּים הָוּ, וְנַחַתוּ, וְכַתִּיב וַיּוֹסֵף
הָיָה בְמִצְרַיִם. אָמֵר רַבִּי אָבָא, בְּהָאֵי אַתְקָרִי (תהילים ק"ג)
כְּרָחֵם אָב עַל בְּנִים.

רַבִּי יְהוֹדָה בֶּן שְׁלֹום הָוֹה אָזֵיל בְּאֶרְחָא וְרַבִּי אָבָא הָוֹה
עִמִּיהָ עַלְוֹ לְחַד אַתְרָא וְבָתוֹ תִּמְןָן. אֲכָלוּ פֶּד בְּעֵז
לְמַשְׁכֵב שָׁוֹר רִישֵׁיהָוּן בְּהָהוֹא תָּלָא דְאֶרְעָא דְהָוָה חַד
קְבָרָא תִּמְןָן עד לֹא דְמִיכּוֹ קָרָא חַד קָלָא מִן קְבָרָא אָמֵר
וְרַעֲא לְאֶרְעָא אָזֵלָא. תְּרִיסָר שְׁנִינָן הָוֹה (דף ט"ז ע"ב) דָלָא
אַתְעַרְתָּה בְּרַהֲאִידָנָא דְפִרְצָזּוֹפָא דְבָרִי חַמִּינָא הָכָא.

אמר רבי יהודה, מאן את. אמר ליה יודאי אנה, ואני
 יתיב נזיפא, דאנא לא יכילגא למיעל, בגין ההוא
 צערא דברי, דגביהה ההוא עובדת כוכבים ומזלות, פד
 איהו הוּה ועירה, ואלקין ליה כל יומא, וצערא דיליה,
 דחי לי למייעל בדורותא, ובווא אתרא לא אטערית,
 בר האידנא.

אמר ליה ואתון ידען בצערא דחי. אמר ליה, שרי
 קבר, אי לאו בעותא דילן על חי, לא יתקיימון
 פלגות יומא (נ"א בעלמא), והאידנא אתערית הכא, דהוּ
 אמרין לי כל יומא, דלעגלא יתי בר הכא, ולא ידען
 אי בחוי אי במוֹתָא.

אמר ליה רבי יהודה, מא עבדתיכו בהוא עולם.
 אתרגייש קבר, ואמר, איזילו קומו, דהאידנא
 ילקוין לברי, פוהה, וערקנו מתמן פפלגות מיל, יתבו עד
 דבahir צפרא. קמו למשיל, חמוץ חד בר בש, דהוה רהיט
 וערק, והוה שתית דמא אכתפו, אחדו ביה, וסח להו
 עובדא, אמרו ליה מה שמה. אמר להו, לחמא בר ליוֹאי.
 אמרו, ומה (בר) ליוֹאי בר לחמא הוּה ההוא מיתה,
 ומסתפינא לאשטעני יתיר בהדייה. לא אהדרו. אמר רבי
 אבא, הא דאמרו, דצלותהון דמתיה, מגיבן על חי.
 מנין. דכתיב, (במדבר י"ג) ויעלו בנגב ויבא עד חברון.

אמֶר רַבִי יְהוּדָה, **תֵא חֹזֵי,** **תְרִין גָּדְרִין** בְּדֶר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לַיעַקְבָּן. חַד, **הַיְחֹות עַמִּיה** לְמִידָר עַמִּיה
בְּגָלוֹתָא, וְחַד **דִּיסְקִינְגִּיה** מִקְבְּרִיה, **לְמַחְמִי** חֲדוֹתָא
דְּסִיּוּתָא קְדִישָׁא דְּדִירִי עַם בְּנוֹהִי, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב,
אֲנָכִי אֶרֶד עַמְּךָ מִצְרִימָה אֲנָכִי אֶרֶד עַמְּךָ בְּגָלוֹתָא. וְאֲנָכִי
אָעַלְךָ גַם עַלָה, **כִּמְהַדָּת אָמֵר** (יחזקאל ל"ז) **וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם**
מִקְבְּרוֹתִיכֶם עַמִּי. **וּכְתִיב** (תהלים קב"ב) **שְׁשָׁמֶן עַלְוָה** שְׁבָטִים
וְגוֹ.

דָבָר אַחֲר (שמות א') **וַיַּקְם מֶלֶךְ** חָדֶשׁ **עַל** **מִצְרִים** וְגוֹ, **אָמֵר**
רַבִי שְׁמַעוֹן, **בְּהַהוּא יוֹמָא,** **אֲתִיהִיב** **לֵיה** **רְשׁוֹתָא**
לְשָׂרוֹ **שְׁלַמְדִים**, **עַל** **כָל** **שָׂאָר** **עַמִּין**, **דְתַנָּא**, **עַד** **דְלָא**
מִית **יְוֹסֵף**, **לֹא** **אֲתִיהִיב** **שְׁלַטְנוּ** **לְשְׁלַטְנוּ** **דִמְצָרִים** **עַל**
יִשְׂרָאֵל, **כִּיוֹן** **דְמִית** **יְוֹסֵף**, **כְּדִין** **וַיַּקְם** **מֶלֶךְ** **חָדֶשׁ** **עַל**
מִצְרִים, **וַיַּקְם**: **כְּמֹאָן** **דְּהֹוה** **מְאִיךְ** **וְקָם**.

(וַיַּקְם מֶלֶךְ תְּחִשׁ וּכְרָ) **רַבִי יְצָחָק** **פָתָח**, (שיר השירים א') **עַד** **שְׁהַמֶּלֶךְ**
בְּמַסְבוֹ **גְּרָדִי** **נָתַן** **רִיחֹו**. **עַד** **שְׁהַמֶּלֶךְ**: **דָא** **קְוִידָשָׁא** **בְּרִיךְ**
הָוּא. **הַדָּא** הוּא **דְכַתִּיב**, (ישעיה מ"ד) **כֹּה** **אָמֵר** **יְיָ** **מֶלֶךְ**
יִשְׂרָאֵל. **וּכְתִיב** (דברים ל"ג) **וַיְהִי בִּשְׁוּרֹן** **מֶלֶךְ**. **בְּמַסְבוֹ**: **בֵּין**
כְּנֶפֶי **הַכְּרוּבִים**. **גְּרָדִי** **נָתַן** **רִיחֹו**, **דִּגְרָמו** **לְאִסְתַּלְקָא**
מִבְּיַנְהָוֹן.

דָבָר אַחֲר, **עַד** **שְׁהַמֶּלֶךְ** **בְּמַסְבוֹ**, **בָעוֹד** **דִקְוִידָשָׁא** **בְּרִיךְ**
הָוּא **הָוּא** **יְהִיב** **אוֹרִיִּתָא** **לִיְשָׂרָאֵל**, **דְכַתִּיב**, (שמות ל"ד)

וְיִהְיֶה שֵׁם עַמּוֹ אֶרְבָּעִים יוֹם וְאֶרְבָּעִים לִילָה לְחַם לֹא
אֲכָל וְגַוּ. בָעוֹד דְהֹהָה בְתִיב אֹורִיתָא לִישְׂרָאֵל, שְׁבָקוּ
רִיחִיחּוֹן טָב, וְאָמְרוּ אֱלֹהָה אֱלֹהֵיכְךָ יִשְׂרָאֵל.

דָבָר אַחֲרָ עַד שְׁהַמֶּלֶךְ בְמִסְבּוֹן, בָעוֹד דְהֹהָה קִינְדְּשָׁא בְרִיךְ
הַנְּאָ בְּחִית עַל טָוָרָא דְסִינִי, לְמִיחָב אֹורִיתָא
לִישְׂרָאֵל, גְּרָדִי נְתָן רִיחּוֹן דְכִתִּיב, (שמות כ"ד) בְּעַשָּׂה
וּבְשָׁמָעַ.

רְبִי תְּנַחְוִים אָמַר, כָל אֹוְמָה וְאֹוְמָה אִית לָה שֶׁר לְעַילָא,
וּכְד קִינְדְּשָׁא בְרִיךְ הַוָא יְהִיב שְׁלַטְנוֹתָא לְדִין, אֲנַחְתָּ
לְדִין, וּכְד יְהִיב שְׁלַטְנוֹתָא לְהַוָא שֶׁר, לִית לְיה
שְׁלַטְנוֹתָא, אֶלָא בְגִין יִשְׂרָאֵל, הַדָּא הַוָא דְכִתִּיב, (אי"ה א')

הַיּוֹ צְרִיכָה לְרָאשָׁה.

רְבִי יְצָחָק אָמַר, יִשְׂרָאֵל אִינּוֹן לְקַבֵּיל כָל שָׁאָר אֹוְמָין
דְעַלְמָא, מָה שָׁאָר עַמְּנִין אִינּוֹן שְׁבָעִים, אָוֹפָה יִשְׂרָאֵל
אִינּוֹן שְׁבָעִים, הַדָּא הַוָא דְכִתִּיב, (בראשית מ"ה) כָל הַגְּפֵש
לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּא מֵצְרֵי מָה שְׁבָעִים. וּמְאָן דְשַׁלִיט עַל
יִשְׂרָאֵל, בְּאַילָו שְׁלִיט עַל כָל עַלְמָא.

רְבִי אָבָא אָמַר מִהְכָא, וּבְנִי יִשְׂרָאֵל פָרָו וַיִּשְׁרַצּוּ וְגַוּ,
הָא שְׁבָעָה. וּכְל דְרָגָא (נ"א סְלִקָא) לְעַשְׂרָה, הָא שְׁבָעִים.
מָה בְתִיב בְתִירִיה, וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדְשׁ עַל מִצְרָיִם.

אָמַר רְבִי הַוָּנָא, אָמָאי אֲשַׁתְעַבִּידָו יִשְׂרָאֵל בְכָל הָאֹוְמָין,
בְגִין דִיְשַׁתָּאָר בְהֻוּן עַלְמָא, דְאִינּוֹן לְקַבֵּיל כָל

עלמא, וכ כתיב, (ובריה י"ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ומה הוא חד, אונס ישראל חד, דכתיב, (שםואל ב, ז) גוי אחד הארץ. מה שמייה חד, וגנתפרש בע', אונס ישראל חד, וגנתפרש בשבעין.

רבי יהודה פתח, (משליל) תחת שלוש רגוזה ארץ וגוי, תחת עבד כי מלאך, דתניא (ד"ג י"ז נ"א) לית לך אונס מפיקא וקלילא ונבזית קמי קודשא בריך הוא, כוותהייהו דמצראי, ויהיב לוון קודשא בריך הוא שלטנותא בגיניהו דישראל. ושפחה כי תירש גבירתה, דא הגר, דאולית לישמעאל, שעשה כמה רעות לישראל, ושלט בהם, ועינה אותם בכל מיני עבויין, וגור עלייהם כמה שמדות, ועד היום הם שליטים עליהם, ואינם מבינים להם לעמוד בדתם. ואין לך גלות קשה לישראל כמו גלות יישמעאל.

רבי יהושע היה סליק לירושלים, והוה איזיל באורחא, חמא חד ערבהה, והוה איזיל באורחא, ובריה עמיה. פגעו ביודהי חד. אמר לבריה, הא יודאי געלא, דמאיס ביה מריה. נול ליה, ורקייק ליה בדקניתה ז' ומגין, דאייה מזרעא דראמין, דאנא ידענא דמשעבדן בהו שביעין עממין, איזיל בריה ואחד בדקניתה. אמר רבי יהושע ראמין ראמין, גוזנא על עלאין, דיחתוון לחתא. עד לא סיימ אתבלעו באטריהון.

רבי יצחק פתח, (שיר השירים ב') עד שיפוח היום ונסן הצללים וגוי, עד שיפוח היום, האי קרא על גלותא דישראל אתמר, דאיפון ישטעבדין בגלותא, עד דיסתיים ההנא יומא דשלטנותא דאומין. התנן, אמר רבי יצחק, אלף שניין הוא שלטנותא דכל אומין פחדא, עלייהו דישראל. ולית לך אומה דלא ישטעבד בהון. יומא חדא, הוא לקבליה דכתיב, (ובירה י"ד) והיה يوم אחד הוא יידע לימי וגוי.

דבר אחר, עד שיפוח היום קדם דיפוח ההוא יומא דאומין. ונסן הצללים, איפון שלטניין דשלטו עלייהו. אלך לי אל הר המור, אמר קידשא בריך הוא, אלך לי, לנערא האומות מירושלם דהוא הר המור, כמה דכתיב, בהר המוריה אשר בירושלם. ואל גבעת הלובגה, דא בי מקדשא די בציון, דכתיב בית (תהלים מ"ח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגוי, (אמור רבי יהודא) כמה דעת אמר, (איוב ל"ח) לאחוז בכנפות הארץ ויבערו רשעים ממנה. בהאי דאחד בטלית, לנערא טפפא מנה.

אמר רבי יוסי, עתיד קידשא בריך הוא לאתגלייא בירושלם דלתתא, ולדכאה יטה מטופפי עממייא, עד דלא אשתקלים ההוא יומא דאומין. אמר רבי חייא, לית שלטנו לאומין עלייהו דישראל, אלא יומא חדא

לְחוֹדֶה, דַהוּא יוֹמָו שֵל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהוּא אַלְפִי
שְׁנִים. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (אַיִלְחָה א') גַּתְבִּי שׂוֹמְמָה כֹּל הַיּוֹם
דָּוָה. יוֹמָא חָד לְחוֹדֶה, וְלֹא יִתְיַיר.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, אֵי יִתְיַיר יִשְׂתַּעֲבְדוּן, לֹא עַל פֻּום גִּזְוָת
מַלְפָא הוּא, אַלְאָ עַל דָּלָא בַּעֲיַין לְמִיחָדר
לְקַבְּלִיה, וּכְתִיב (דְבָרִים ל') וְהִיא כִּי יִבּוֹאוּ עַלְיִיךְ כֹּל הַדְּבָרִים
הָאֱלֹהִית וְגַוּ, וּכְתִיב, (דְבָרִים ל') אִם יִהְיֶה נְדַחַת בְּקַצְתָּה הַשְּׁמִים
מִשְׁם יִקְבְּצָר וְגַוּ.

(שְׁמוֹת א') וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הַגָּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמֵר רַבִּי
שְׁמַעוֹן תָּא חֹזֵי, דַהָא עַל כָּל פְּנִים מְלָאכָא שְׁלַטּוֹנוֹ
דִמְנָנוֹ עַל מִצְרָאי הַוָּה, וְהַכִּי הוּא, דְרֹבוֹא דְפִרְשָׁתָא לֹא
אָתַּה מְרַמֵּר, אַלְאָ מֶלֶךְ מִצְרָאים (י' ע"א) סְתִּים, וְהַיִנְוִי מְמָנָנוֹ
רַבְּרַבָּא עַל מִצְרָאי. פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָאים, פְּרֻעָה מִמֶּשׁ.

אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְפִיכְךְ כִּתִּיב, וַיֹּאמֶר (בָּרָאשִׁית ר' ל"ד ע"ב)
כְּלוּמָר אֲכְנִיס בְּלִבְהֹן מְלַתָּא דָא, כַּמָּה דָא
אָמֵר, (שְׁמוֹאֵל ב/ ט"ז) כִּי יִי' אָמֶר לוֹ (לֹךְ) קַלֵּל אֶת דָוִד. מְחַשְּׁבָת
הַלְּבָב בָּלְבָד. וּכֹן (אַסְתָּר ו') וַיֹּאמֶר הַמָּן בְּלִבְפּוֹ, וּכֹן (בָּרָאשִׁית י"ו)
וַיֹּאמֶר בְּלִבְפּוֹ הַלְּבָן מֵאָה שָׁנָה. אַוְתָּה הַכָּא גַּמִּי, אֲכְנִיס
מְחַשְּׁבָתָא בְּלִבְהֹן, דָא מְרוֹרָא רַב וּעֲצָום מִמְּפָגָה. מַאֲיִ מִמְּפָגָה.
רְצֹנוֹ לְאָמֶר מְמָנָא דִילְהֹן, אִינְנוּ אָמְרוּ בְּלִבְיִיחָוִן,
דְחִילָא וּתְקִיפָא דִילְהֹן, רַבְּרַבָּא וּתְקִיפָא מִמְּפָגָה.
מִשְׁוּלְטָנָא דִילְהֹן.

ר' יצחק אמר, כל אומין דעלמא, (בר ישראל) מישכין תוקפה משיריהון, וישראל בגדיין חיליהון מקודשא בריך הוא, ואיזו אתקרונ עמא דיין, ולא עמא דשלטניה. ר' יהודה אמר, הכא אתקרונ עמו, הכתיב ויאמר אל עמו, והחתם כתיב, (שמות ג') ראה ראית את עני עמי, עמי ממש, ישראל אקרונ עם יי', ושאר אומין אקרונ, עמו דשלטנא דיליהון דכתיב, (מ Micha ד') כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נליך בשם יי' אלהינו לעולם ועד.

אמר רב אבא, הא פסוקא, הויה לייה למיימר (הנה עם ישראל או) בני ישראל רב ועצום ממש, (אלא) מהו עם בני. אלא עם בני ישראל ממש, מההוא ישראל דלעילה, דחשיבו דעתם בני ישראל הו, ולא עם יי', וכתיב (שמות א') ויקיצו מפני בני ישראל, ולא כתיב מפני (ד"ג י"ז נ"ב) עם בני ישראל, אלא מפני בני ישראל ממש.

רבי יוחנן היה קאים קמיה דר' יצחק, אמר, מה חמאת בלק למיימר (במדבר כ"ב) הנה עם יצא מצרים, ולא אמר הנה עם בני ישראל. (אלא) אמר ליה ר' יצחק, בלק מכישף גדול היה, וכן דרך המכשפים לקחת הדבר שאין בו חשדא, וכן אין מזופרין לעולם שם אביו של אדם, אלא שם אמו, דבר שאין בו חשדא.

דִּכְנוּ דֶּרֶךְ הַשְׁדִּים, דְּמַעֲיִינִים בָּהֶה הוּא מֶלֶה דַּקָּאָמֵרִי לְהוּ,
אֵי אִיהוּ כִּדְבָּא, מַודִּיעַן לֵיהּ מַלְין כִּדְבִּין, וְאֵי
הָוּא קָשׁוֹת, כֵּל מַה דָּאָמְרֵין לְזָמְבָּא זְעִירָא קַוְשְׁטָא הָוּא,
כֵּל שְׁבָן לְמַעְבָּד עֲבִידָתָא. רַבִּי אָחָא אָמַר, בְּלֹק אָוֹרְחָא
דַּקְלָנָא נְקָט, הַבָּה עַמְּמָא מִמְּצָרִים, בְּלֹוּמָר, דְּלִית אָנָן
יַדְעַיּוּן מִמְּאָן אִיבָּונָן.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מִפְנֵי מַה עַמְּמָא דְּרַבְּרַבִּין גַּטִּירִין, וְעַמְּמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא גַּטִּירִין. אָמַר רַבִּי יְצָחָק,
לֹא דְּמַיִּם מְסֻכְּנָא לְעַתִּירָא. מְסֻכְּנָא בְּעֵי לְגַטְרָא דִילִיה,
עַתִּירָא לֹא גַּטִּיר דִילִיה, וְכֵל שְׁבָן דִּישְׁרָאֵל, אַיִלּוֹן
מִמְּלָכָא דְּרַחִים קָשׁוֹת וְדִינָא. וְדִינָא קַדְמָה עֲבִיד
בְּגַוְּבָרִין דְּבִיתִיה, דְּבָעֵי דְּאַיְנוּ לְהֹווֹן גַּטִּירִין מִחְטָאתָה
יִתֵּיר מְפָלָהוּ הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (עמוס ג') רַק אַתֶּכָּם יִדְעַתִּי
מִכֹּל מִשְׁפָחוֹת הַאֲדָמָה וְגַוָּ'.

רַבִּי יוֹסֵי נִפְקַד לְאוֹרָחָא, וְהָוּה רַבִּי אָחָא בֶּן יַעֲקֹב אַזְיל
עַמְּיָה, עַד דְּהֹווֹ אַזְיל שְׁתִיקָה רַבִּי יוֹסֵי, וְהַרְהָר בְּמַלְיָ
דְּעַלְמָא. וְרַבִּי אָחָא הַרְהָר בְּמַלְיָ דְּאוֹרִיִּתָּא. (עד דְּהֹווֹ אַזְיל)
חַמָּא רַבִּי יוֹסֵי חַד חֲוִיא, דְּהֹוֹה רְהִיט אֲבָתְרִיה. אָמַר רַבִּי
יוֹסֵי לְרַבִּי אָחָא, חַזְוִית הָאִי חֲוִיא דְּרְהִיט אֲבָתְרָא. אָמַר
לֵיהּ רַבִּי אָחָא, אַנְאָ לֹא חַמְינָא לֵיהּ. רַהַט רַבִּי יוֹסֵי וְחוֹיא
אֲבָתְרוֹי. נִפְלָל רַבִּי יוֹסֵי, וְדָמָא שְׂתַת וְנַחַת מִחוֹטָמוֹי, שְׁמַעָ'

זהו אמרין, רק אתם ידעתם מפל משפחות האדמה וגוי, אמר רבי יוסי, ומה על שעתא חדא פה, מאן דמתיאש מבה על אחת כמה וכמה.

פתח ואמר, (דברים ב) כי ה' אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לך גוי המוליכך וגוי, נחש שرف ועקרוב וגוי, נחש שرف למה הכא. אלא, לקחת עונשן מישראל, כל זמן שמתרפרשים מן עין החיים. דכתיב, (דברים ל) כי הוא חייך ואורך ימיך.

תא חז"י, אמר רבי חייא, כתיב (משלי י"ג) חושך שבתו שוגא בנו וגוי. וכתיב (מלאכى א) אהבתי אתכם אמר ה'. ובתיב, (מלאכى א) ואות עשו שנאתי. מהו שנאתי, דכתיב חושך שבתו שוגא בנו. כלומר שנאתי אותו, ועל כן חשבתי שבט מהם, כל שכון ובכל שכון תלמידי חכמים, דלא בעי קידשא בריך הוא דיתפרשו מעצם החיים אפילו רגעה חדא.

ויאמר אלعمו. יהב להזע עיטה, לمعد ע מהון בישא. אמר רבי תנחים, ידעין הו מצראי באצטగיניות דלהzon, שפטן למלך בגין ישראל, ולכך אקדים שלטנה דלהzon, לمعد ע מהון ביש.

רבי יצחק פגע בהוא טורא, וחמא חד בר נש דהזה נאים תחות חד אילן. כתיב תמן, אדהוה יתיב, חמא

ארעא דמתחלחלא, ואָתַבְרָה הַהוּא אִלְנָא, וַנִּפְלֵא, וְחַמָּא
בְּקִיעֵין גּוֹמִין בְּאֶרְעָא, וְאֶרְעָא סְלִקָּא וְנִנְחָתָא.
אֲתַעַר הַהוּא גְּבָרָא, צְוָוח לְקַבְּלִיה דָּרְבֵי יְצָחָק, וְאָמָר
לִיה יְיָדָא יְיָדָא, בְּכֵי וְגַהִים, דְּהָא יְדָנָא מַקִּימִין
בְּרִקְיעָא חד רְבָרְבָּא מִמְּנָא שְׁלִטָּנָא עַלְּאָה, וְהַוָּא זָמִין
לְמַעֲבֵד עַמְּכוֹן בִּישָׁ סְגִי, וְהָאִי רְגַשָּׁא דָּאֶרְעָא בְּגִינִּיכְוֹן
הַוָּה. דְּכָל זִמְנָא דְּרְגַשָּׁא אֶרְעָא, כִּד קַם מִמְּנָא, דִּיעַבֵּיד
עַמְּכוֹן בִּישָׁא.

תוֹהָה רְבֵי יְצָחָק וְאָמָר, וְדָאִי כְּתִיב, (משל לי) תְּחַת שְׁלַשׁ
רְגֹזָה אַרְצָה, וְכְתִיב תְּחַת עַבְדָּכִי יְמֻלּוּה. מִמְּנָא
הַוָּה (מִמְּנָא) תְּחוֹת שְׁלִטָּנָא אַחֲרָא, וְמַלְיךָ, וַיַּהֲבִין לִיה
שְׁלִטָּנָא, וּכְלָל שְׁבִּין כִּד שְׁלִיטָה בִּישראל.

אָמָר רְבֵי חַמָּא בֶּר גּוֹרִיא, כִּד אַנְחָה לִישראל תְּחוֹת
שְׁלִטָּנוֹתָא דְּאוּמִין, יִתְּבִּיב וְגַעַי וּבְכֵי, הַדָּא הַוָּא
דְּכְתִיב, (ירמיה י"ג) בְּמִסְתְּרִים תְּבַפֵּה נְפֵשִׁי. אָמָר רְבֵי יוֹסִי,
בְּמִסְתְּרִים דְּוֹקָא.

רְבֵי יְהוּדָה עַל לְגַבְיָה דָּרְבֵי אַלְעָזָר, אֲשֶׁר חִיה הַהוּה
יִתְּבִּיב, וַיְדִיה בְּפּוּמִיה, וְהַוָּה עַצְיָב. אָמָר לִיה, בְּמַאי
פָּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים. אֵי טְרַנָּא עַצְיָב, וּכְלָל שְׁבִּין דְּגַעַי וּבְכֵי,
שְׁמַשְׁוֵי מַאי עַבְדִּי, הַדָּא הַוָּא דְּכְתִיב, (ישעיה ל"ג) הֵן אַרְאָלִם

צַעֲקֹן חִזְצָה. מֵאִי חִזְצָה. מַרְיָהוֹן בָּגָו, וְאִינְפּוֹן לֶבֶר. מַרְיָהוֹן
בְּבָתִי גּוֹאִי, וְאִינְפּוֹן בְּבָתִי בָּרָאִי. בְּתִי גּוֹאִי מֵאִי אִינְפּוֹן.
אמֶר רַבִּי יִצְחָק, אִינְפּוֹן מַעֲשָׂרָה כְּתַרִי מַלְפָא.
מַלְאָכִי שְׁלוֹם מַר יְבָפִיוֹן, וּכְיִישׁ מַלְאָכִים שָׁאִינְם שֶׁל
שְׁלוֹם. אָמֶר לֵיהֶ אֵין. תָּא חִזְיָה, אֵית מַאֲרִי דְּדִינָא
קְשִׁיא, וְאֵית מַאֲרִי דְּדִינָא דְּלֹא קְשִׁיא, וְאֵית מַאֲרִי דְּדִינָא
וְרְחַמְנוֹתָא. וְאֵית מַאֲרִי דְּרְחַמְנוֹתָא דְּלִית בְּהוּ דִינָא פְּלָל.
וְאֵלֵין אַתְקָרוֹן מַלְאָכִי שְׁלוֹם. וּעַל אִינְפּוֹן דְּלַתְתָּא, כְּתִיב,
(ישעה נ) אַלְבִּישׁ שְׁמִים קְדֹרוֹת וְשַׁק אָשִׁים כְּסֻותָּם. וּכְתִיב
(ישעה ל"ד) וּנְמַקּוֹן כָּל צְבָא הַשָּׁמִים.

א' הַכִּי, כָּל אִינְפּוֹן שְׁוֹלְטָנִין דְּמַמְּנָן עַל שְׁאָר עַמִּין, כִּד
חַמְּמָאָן לְמַרְיָהוֹן עַצְיָב, לְמֵאִי עַבְדָּין פְּרוֹכָא לְבָנָהָי.
אָמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, לֹא עַבְדִּי אֶלָּא מֵאִי דְּאַתְפָּקְדוֹ,
וְרְעוֹתָא דְּמַרְיָהוֹן עַבְדָּין.

ר' דּוֹסְתָּא אָמֶר בְּעַדְנָא דְּאַתְמָסָרָן בְּגֹוי דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא, לְשְׁוֹלְטָנִי עַמִּין, מַתְכַּפְפִין תְּרִיסָר בְּתִי דִינָין,
וּמְשַׁתְקָעַן גּוֹתְהוֹמָא רְבָה, גַּעַי טְרָנָא, גַּעַי, וְרָהִיטָן (נ"א
תריסין) וּנְחַתִּין תְּרִין דְּמַעַי לְשִׁקְיָעָא דְּיָמָא רְבָה, הַדָּא הַוָּא
דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ל"ו) מִשְׁפְּטִיךְ תְּהָוָם רְבָה. וּמְתַגְּלָגָלַן עַל אַיִן
לְתַתָּא, אַתְבָּקָעַן תַּתָּאֵין, וּנְחַתִּין מַאֲתָן וְאַרְבָּעַן דְּרָגָין
הַדָּא הַוָּא דְּכַתִּיב, (עֲמוֹס ג) אֲרִיה שָׁאָג מֵי לֹא יָרָא.

תְּפִאָה, בְּשַׁעַת אֶדְמָסֵר קֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא לַיְשָׁרָאֵל לְשָׁרָאֵל
דְּמִצְרָאֵי, גָּזָר עַלְיָהוּ ז' גָּזָרוֹת, שִׁישָׁעָבָדוּ בְּהַזְּנוֹן
מִצְרָאֵי. הְذֹא הוּא דְכִתְיבָה, (שמות א') וַיִּמְرְדוּ אֶת חַיֵּיהם
בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה בְּחֻמָּר וּבְלִבְנִים וּגְוֹן. וַיַּקְרְבָּלְיוּהוּן שְׁבָעָה
לְטוּב, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּ, וַיִּשְׂרַצּוּ, וַיִּרְבּוּ, וַיִּעַצְמוּ, בָּמָאֵד,
מָאֵד, וַתִּמְלִיאָה אָרֶץ אֹתָם.

(שמות א') הַבָּה בַּתְּחִכָּמָה לוֹ. רַبִּי יוֹסֵי אָמַר, אֵין הַבָּה אֵלָא
לְשׁוֹן הַזָּמָנָה, לְמַעַבְדָּד דִּינָא. בָּמָה דָּאָת אָמַר, (בראשית
י"א) הַבָּה נְרָדָה. (שמואל א', י"ד) הַבָּה תְּמִימָם. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן,
הַבָּה כּוֹלָם, לְשׁוֹן הַסְּכָמָה וְהַזָּמָנָה. כִּמוֹ (בראשית י"א) הַבָּה
נְבָנָה לְבּוֹ עִיר. (שופטים ב') הַבּוֹ לְכֶם עַצָּה. (תהלים כ"ט) הַבּוֹ לְה'
בְּנֵי אֱלִים.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הַבָּה בַּתְּחִכָּמָה לוֹ נְהֹוִי בְּהַסְכָּמָת דִּינָא
לְגַבְיהָה. פָּנָן יְרָבָה, וַרְוַוח הַקָּדָשׁ אָוֹמְרָת פָּנָן יְרָבָה, וּכְנָן
יְפָרֹז. וּמְלָאָכִי הַשְּׁרָתָה הוּוּ לְהֹוּ לְשָׁפִים וּלְצָנִינִים הְذֹא
הַוָּא דְכִתְיבָה, וַיִּקְוְצֹוּ מִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּהֹוּ מִתְעַקְצִי
מִמְּלָאָכִי הַשְּׁרָתָה, פָּהָנִי קֹצִי דִמְתַעַקְצִי בְּהֹו אַיְנָשִׁי.
אָמַר רַבִּי יְוָדָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מָה הַוָּה מִחְשָׁבָתַהּ
דְמִצְרָאֵי, דְמִמְנָעַ מִיְשָׁרָאֵל פְּרִיה וּרְבִיה, וּשְׁלַטְנָא
דְמִמְנָא עַלְיָהוּן דְאַעֲילָל בְּלַבְהַזְּנוֹן כֵּה. אֵלָא, אָמַר לְהַזְּנוֹן, הַוָּה
יְדָעַין, דְזָמַנִּין בְּרָא חֲדָא לְמַיְפָק מִיְשָׁרָאֵל, דִיתְעַבֵּיד דִּינָא
בְּאֶלְהָיָהוּן עַל יְדֵיה.

ד אמר רבי יוחנן, בשעה שאמר משה, (שמות י"ב) וכל אלה מייצרים אעשה שפטים הלו דומה שרוא של מצרים, ד' מאות פרסה. אמר ליה קונדשא בריך הוא, גורה נגורה לפני, כתיב, (ישעיה כ"ז) יפקד יי' על צבא המרומים במרום וגוי. באotta שעלה נטלה השראה ממענו, ובתמה דומה שר של גיהנום, לידון שם נפשות הרשעים. ורבי יהודה אומר על המתים בתמבה.

אמיר רבי חנינא, כתיב (במדבר ל"ג) ויבאליהיהם עשה יי' שפטים. וכי באלה של כסף, ושל זהב, ושל עץ, ושל אבן, יש שפטים. אלא אמר רבי יוסי, של כסף ושל זהב היה בתכים מאליהם, ושל עץ מתרכזין.

אמיר רבי אלעזר, אלה של מצרים שעלה היה, וצוה הקדוש ברוך הוא לעשות בו שפטים, לשרוף אותו באש, כמה דעת אמר, (דברים ז') פסiley אלהיהם תשרפין באש. כדי שייהא ריחו נודף. ועוד, (שמות י"ב) ראשו על כרעיו ועל קרבו. ועוד, שעצמותיו מושלכים בשוק. זו זאת היתה למצרים קשה מפוקן, הדא הוא כתיב, שפטים.

אמיר רבי יהודהibalihim ממש וזהו שר שליהם, לקיים, יפקוד ה' על צבא המרומים במרום ועל מלכי הארץ על הארץ. וכל זה היה יודעים החכמים